

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 38. Vita privata S. Augustini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V. sibi lætantium clamor vellet, Palladia in
A. C. 425. Ecclesiam introducit, Absidi, nempe
 Sanctuario, admovetur, & in eodem lo-
 co, ubi prius cum fratre steterat, collo-
 tur. Adeo effusa fuit populi lætitia, quod
 liberatam conspiceret, ut nunquam cel-
 turi clamores viderentur, tam acuti, &
 graves auribus essent. S. Augustinus po-
 quam impetravit, ut utcunque quiesce-
 rent, paucis verbis, Gratias Deo agens, re-
 monem clausit. Sequenti die Mercurii na-
 rationem miraculi, Uzala patrati, abso-
 vit. Sermones omnes, quos hac occasio-
 ne S. Augustinus pronuntiavit, etiam il-
 lum, quem prodigium Palladiæ inter-
 pit, habemus. Elapso ferme anno, cum
 magnum opus suum de Civitate Dei so-
 solveret, hanc historiam de sanatione
 Pauli, & Palladiæ adjunxit; plura etiam
 alia miracula, quæ duorum annorum in-
 tervallo Hyppone acciderunt, narrat, di-
 citque, jam tunc septuaginta libellos fu-
 isse conscriptos, etiamsi aliqua contige-
 rint, quæ litteris non fuissent consignata.

§. XXXVIII.

Vita S. Augustini Domestica.

Pess. c. 19. Sanctus Augustinus multis, non a Chris-
 tianis modo, sed etiam diversis Reli-
 gionis hominibus sibi delatis arbitriis li-
 tigabatur. Malebat vero inter ignota
 quam amicos arbiter esse, dicens, quod
 inter

inter ignotos judicaret, unum sibi faceret Sæculum V.
amicum, & inter amicos, unum amitte- A. C. 425.
ret. Non nunquam usque ad refectionis
horam his officiis incumbibat, non nun-
quam tota die impransus. His occasio-
nibus utebatur, ut cognosceret litigan-
tium indolem, & ad pietatem, bonos-
que mores perduceret. Quandoque
epistolas commendatitias in negotiis sæ-
cularibus concedebat, sed talia admodum
moleste ei accidebant, & sæpe optimis et-
iam amicis denegabat, ut salvam serva-
ret Auctoritatem, & se Magnatibus non
redderet obnoxium. Si vero quemquam
commendaret, ea modestia, & prudentia
utebatur, ut Potentibus non oneri, sed ad-
mirationi esset, quippe non aliorum more
Patronum urgebat, ut opportune impor-
tune, quod petebat, obtineret, verum ad-
hibebat argumenta, quibus resistere non
valebat. Regulæ, quas a Sancto Ambrosio *Marcell. ep.*
didicerat, ipsi placebant, ne unquam pri- 154.
mus ineundas nuptias suaderet, & nemi- c. 21.
nem, cuiquam muneri præficiendum, præ-
sentaret, ne sibi ipsi exprobrationis cau-
sam poneret. Id quoque firmum ei erat,
ne in sua Diœcesi ad cujusquam mensam,
quamvis rogaretur, accederet, timens,
ne in temperantiæ leges peccaret. Id
vero sibi probabatur, ut Episcopus nuptiis
interesset, postquam partes consense-
rant, scilicet, ut major contractus esset

K k k 5

Aucto-

Sæculum V. Auctoritas, vel ut nubentibus benediceret.
A.C. 425.

Supellex domestica S. Augustini, & vestes modestiam loquebantur; nec quisquis nitor, nec sordities appareret. *Serm. 37. al. 45. de divers.* Subtus lineis, superius lanea veste, utroque hominum utebatur. Calceatus incedebat, illosque, qui nudis pedibus ambulabant juxta consilium Evangelicum, hortabatur, ne inde extollerentur: *C. 5.* *ritatem retineamus!* inquebat: *Serm. 101. al. 42. de tolerat.* *Sancti. c. 6.* *stram fortitudinem, vos meam debilitatem tolerate!* mensa frugalis erat, quarumque præter olera, & legumina nihil apponebatur; non nunquam carnis hospitibus, aut infirmis præbebatur. S. Augustinus. sed semper vinum. Exceptis cochlearibus, quæ ex argento erant, omnia vasa terrea, lignea, aut faxea, non necessitate, sed amore paupertatis. In mensa ejus duo versus legebantur, prohibentes ne quis absentis famam læderet; inde colligitur, pro more antiquitatis necdum ulum mappæ fuisse. Cum aliquando ex numero amicorum quidam Episcopi contra hanc regulam peccarent, eos fervide reprehendit, dicens, vel delendos esse versiculos, vel se relictis dapibus in penetrale suum recessurum. Ipso ad mensam sedente, erat, cui legere incumbebat. *c. 15.* Clerici S. Augustini semper cum ipso versabantur, sub eodem tecto, & ad eandem

menfam conviventes, esca, & vestimen-
ta expensis communibus parabantur. Er-
rores eorum reprehendebat, discrete ta-
men alterius onera portans. Hortaba-
tur, ne quis, si errasset, perversas excu-
sationes obtenderet, ne animi rancorem
alter in alterum retineret, sed in Corre-
ptione fraterna secundum Regulam Evan-
gelii reconciliarentur. Nulla mulier un-
quam in domo ejus habitavit, vel acces-
sit etiam; nequidem soror ejus, quæ, cum
esset vidua, Deo se consecravit, & diu
Sanctimoniales usque ad obitus sui diem
rexit. Nec etiam accessum impetrare
poterant vel cognatæ, vel neptes, etiam
Sanctimoniales, etiamsi has Personas
Concilia excepissent; quia, dicebat, etsi
istæ suspicionem non moverent, tamen
famulæ, vel quæ ad eas ventitarent, vel
periculo, vel scandalo esse posse. Si quæ
mulieres ejus alloquium peterent, eas,
comitantibus se Clericis, excipiebat;
nunquam solus soli colloquebatur fami-
næ. Monasteria Virginum non nisi ur-
gente necessitate invisebat; quando
agroti, ut ad se veniret, flagitabant, ut
pro eis Deum oraret, & imponeret ma-
nus, sine omni mora adibat; (*) alias au-
tem neminem nisi oves afflictas, viduas,
orphanos suo accessu solari solebat.

§. XXXIX.

(*) Ecce Sacramentum extremæ unctionis.

Sæculum V.
A. C. 425.

Matth. 5, 23.
18, 15.
c. 26.

c. 27.